

Izba Domów Maklerskich

**SPRAWOZDANIE
ZARZĄDU Z DZIAŁALNOŚCI
IZBY DOMÓW MAKLESKICH
W 2007 ROKU**

WARSZAWA, 19 CZERWCA 2008 ROKU

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	4
2.	WŁADZE I ORGANIZACJA PRACY IDM	8
2.1.	WŁADZE IZBY	8
2.1.1.	WALNE ZGROMADZENIE	8
2.1.2.	ZARZĄD IZBY	8
2.1.3.	KOMISJA REWIZYJNA	9
2.2.	SĄD IZBY	9
2.3.	ORGANIZACJA PRACY IZBY DOMÓW MAKLESKICH	12
3.	SYTUACJA FINANSOWA IZBY	13
4.	DZIAŁANIA STATUTOWE IZBY DOMÓW MAKLESKICH W 2006 ROKU	14
4.1.	Implementacja przepisów Unii Europejskiej	14
4.1.1.	Dyrektywa MiFID	14
4.1.1.1	Nowelizacja ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	14
4.1.1.2	Grupy robocze do spraw wdrożenia MiFID	15
4.1.1.3	Prace nad projektem rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych	16
4.1.1.4	Rozporządzenie w sprawie określenia warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych i banków powierniczych	18
4.1.1.5	Obowiązki sprawozdawcze Domów Maklerskich wynikające z art. 25 dyrektywy	20
4.1.1.6	Działania Izby związane z określeniem sytuacji domów maklerskich po 1 listopada 2007 wobec braku implementacji MiFID	21
4.1.2.	Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (CRD)	23
4.1.2.1	Prace nad projektami aktów prawnych wdrażających dyrektywę CRD	23
4.1.3.	Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.	25
4.1.3.1	Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu	26
4.1.3.2	Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej	27
4.2.	Współpraca z instytucjami infrastruktury rynku	28
4.2.1.	Współpraca z Giełdą Papierów Wartościowych	28
4.2.1.1	Krótką sprzedaż	28
4.2.1.2	Umowa pożyczania papierów wartościowych	29
4.2.1.3	Konta zbiorcze papierów wartościowych	30
4.2.1.4	Regulamin NewConnect	31
4.2.1.5	Procedura powiadamiania Członków Giełdy w sytuacjach awaryjnych	31
4.2.2	Współpraca z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych	32
4.2.2.1	System Rekompensat	32
4.2.2.2	Regulacje dotyczące depozytów zabezpieczających	33
4.2.2.3	Prace związane z wdrożeniem nowego systemu depozytowo-rozliczeniowego	34
4.3	Działania wspierające Członków Izby w ich bieżącej działalności	35
4.3.1	Dual-listing	35
4.3.2	Interpretacja przepisów dotyczących uznania kosztów kredytu za koszty uzyskania przychodów przez inwestorów	36
4.3.3	Zawartość rejestru transakcji przekazywanego do GIIF	38
4.3.4	Rozliczanie przez dom maklerski transakcji zawartych za pośrednictwem innego domu maklerskiego	39
4.3.5	Stanowisko Izby w sprawie wdrożenia dyrektywy CRD	40
4.3.6	Stanowisko Izby w sprawie określenia wysokości pobieranych depozytów zabezpieczających ..	40
4.3.7	System rekompensat – określenie wpłat na 2008r	41

4.3.8	Dane umieszczane w 4BrokerNet	42
4.4	Promocja i działania środowiskowe	42
4.4.1	Konferencja w Krynicy Zdrój 2007	42
4.4.2	Spotkanie wyjazdowe w Dębem	43
4.4.3	Wystąpienia Członków Zarządu Izby Domów Maklerskich	44
4.4.4	Patronaty honorowe	45
4.4.5	Wsparcie finansowe	45

1. WSTĘP

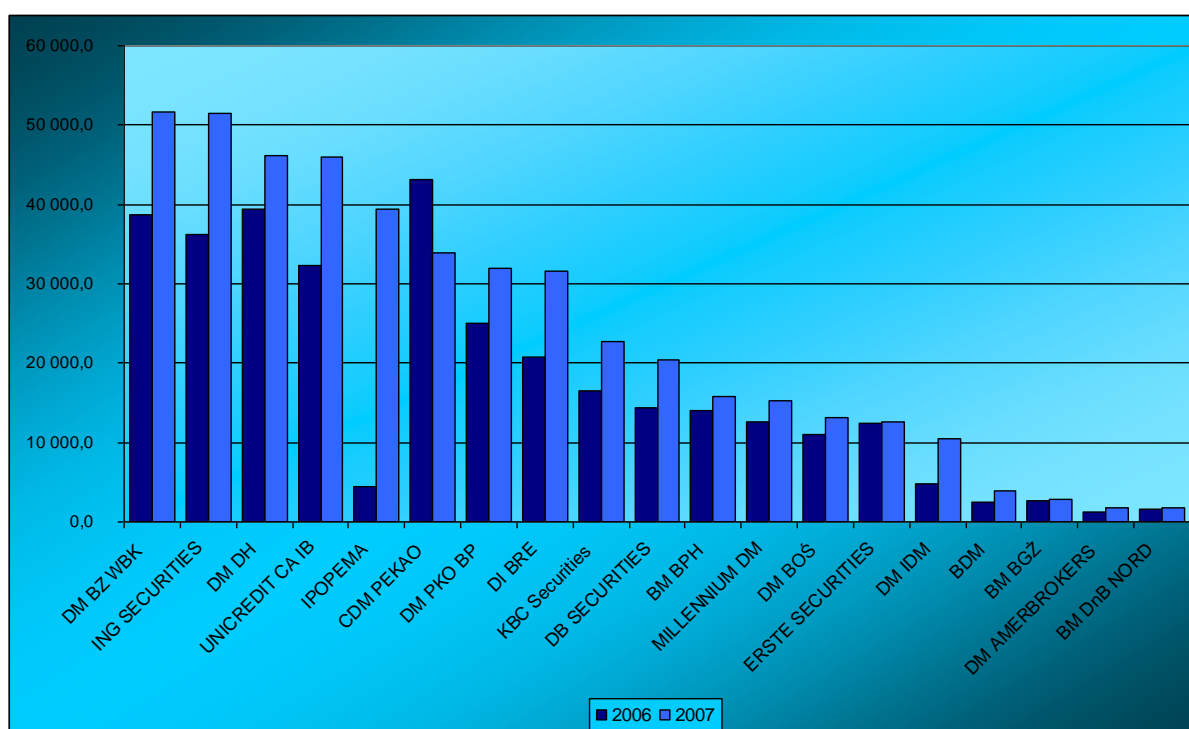
Otoczenie rynkowe w 2007r.

Rok 2007 polski rynek może uznać za najlepszy w historii. Złożyły się na to przede wszystkim rekordowe obroty akcjami i instrumentami pochodnymi, bardzo dobra koniunktura na rynku pierwotnym, wprowadzenie nowych kategorii instrumentów notowanych na GPW, a także uruchomienie alternatywnego systemu obrotu - rynku NewConnect.

W roku 2007 obroty akcjami wyniosły 482 mld złotych, czyli o 40% więcej niż w rekordowym do tej pory roku 2006. W dniu 21 grudnia obroty na sesji przekroczyły poziom 4,141 mld zł, co jest nowym rekordem wszech czasów.

Obroty domów maklerskich Członków Izby na rynku kasowym, łącznie z transakcjami pakietowymi, w 2006 i 2007 roku obrazuje poniższy wykres.

Obroty domów maklerskich Członków Izby na rynku kasowym w 2006 i 2007 roku (w mln zł)

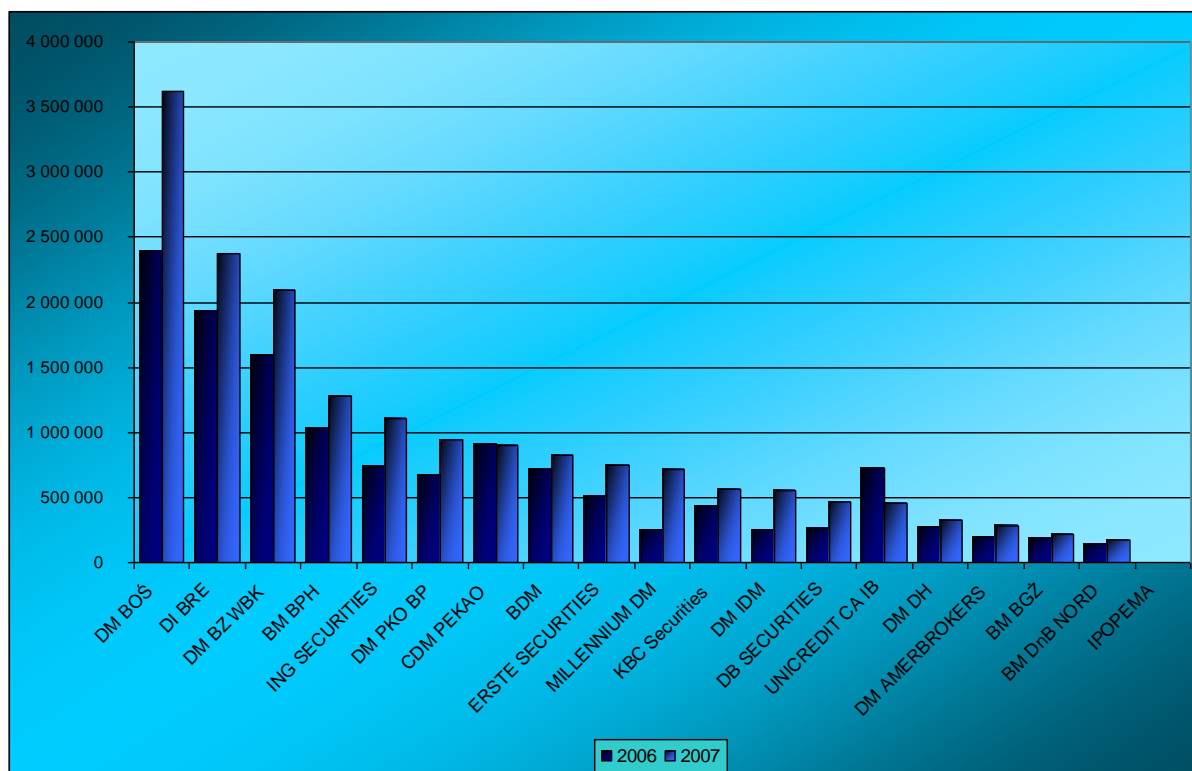

Całkowity wolumen obrotu wszystkimi instrumentami pochodnymi w 2007 roku wyniósł blisko 10 mln sztuk – to jest o około 48% więcej niż w całym 2006 r. Całkowita

wartość obrotu w 2007 r. wyniosła blisko 661 mld złotych - o prawie 75% więcej niż w 2006 roku.

Wolumen obrotów Członków Izby na rynku terminowym w 2006 i 2007 roku obrazuje poniższy wykres.

Wolumen obrotów Członków Izby na rynku terminowym w 2006 i 2007 roku

Rok 2007 zakończył się wzrostem wszystkich głównych indeksów. Indeks WIG zyskał w ujęciu rocznym 10,39%, WIG20 - 5,19%, mWIG40 - 7,90%, zaś sWIG80 - 25,17%. Na parkiet trafiło 81 nowych spółek (w tym 12 zagranicznych), które pozyskały w sumie 18,2 mld złotych, co stanowi 4% rocznych obrotów akcjami i PDA. Kapitalizacja w 2007 roku wyniosła 1,08 biliona złotych, z czego 509,9 mld zł wynosiła wartość rynkowa spółek krajowych, a 570,3 mld spółek zagranicznych.

Największy udział w obrotach mieli inwestorzy instytucjonalni, których udział w obrotach akcjami zwiększył się o 3% w stosunku do roku 2006 i wyniósł 37% w 2007 roku. Kolejne miejsce z 33% udziałem w obrotach akcjami zajęli inwestorzy indywidualni, zaś na pozycji trzeciej znaleźli się inwestorzy zagraniczni.

Wydarzeniem roku było uruchomienie przez Giełdę Papierów Wartościowych alternatywnego systemu obrotu – rynku NewConnect, który ma ułatwić pozyskanie kapitału młodym przedsiębiorstwom o dużym potencjale wzrostu. W ciągu czterech miesięcy od powstania na rynku NewConnect zadebiutowały 24 spółki, a wartość ich ofert przekroczyła 150 mln złotych. Spółki notowane na NewConnect mogą stanowić uzupełnienie portfela każdego inwestora, a sam rynek staje się ciekawym dopełnieniem Głównego Rynku GPW.

Ubiegły rok był doskonały dla branży brokerskiej. Dobra koniunktura na warszawskiej giełdzie, wysokie obroty i rekordowa liczba pierwszych ofert publicznych (IPO) mocno przyczyniły się do wzrostu zysków. Już po I półroczu 2007 r. widać było, że domy maklerskie zaliczą go do jednego z najlepszych. Na koniec czerwca wynik finansowy brutto domów i biur maklerskich wzrósł do 1,2 mld zł (557,6 mln złotych w roku poprzednim).

Liczba rachunków inwestycyjnych wyniosła na koniec 2007 roku 996 565 i była o ponad 80 tysięcy wyższa niż na koniec roku 2006. Liczba rachunków internetowych wzrosła do 267 tysięcy.

Zysk największych spółek na warszawskiej giełdzie w 2007 roku był o 19 większy niż rok wcześniej. Spółki z indeksu WIG20 wypracowały w ubiegłym roku prawie 21 mld zł czystego zysku. Najszybciej rozwijającą się grupą spółek były banki, a drugie miejsce zajęły firmy budowlane i deweloperzy, którzy swój sukces zawdzięczają boomowi na rynku mieszkaniowym.

Od 1 kwietnia 2007 o średnio 15% zostały obniżone wszystkie opłaty transakcyjne GPW. Dla wszystkich transakcji na rynku kasowym o 12% obniżona została również maksymalna kwota opłaty pobieranej od członków giełdy (z 1.000 do 880 zł) za zrealizowane zlecenia. Oznacza to, że niezależnie od wielkości i wartości złożonego zlecenia maksymalna kwota pobierana przez Giełdę za jego realizację nie przekracza 880 zł. W przypadku rynku terminowego o 15% zmniejszyły się opłaty od kontraktów terminowych na indeksy i akcje, a o 20% - od kontraktów terminowych na obligacje. Dla opcji obniżka wyniosła ponad 16%.

Od 1 października 2007 r. do 30 czerwca 2008 r. zniesione zostały opłaty od obrotu kontraktami terminowymi na waluty pobierane od członków giełdy przez GPW i KDPW.

Sukces roku 2007, wyrażający się w przedstawionych powyżej danych, to efekt dynamicznego rozwoju naszej branży, profesjonalizmu i dobrej współpracy uczestników rynku.

Członkowie Izby Domów Maklerskich w 2007r.

1. BESKIDZKI DOM MAKLEERSKI SA
2. BIURO MAKLEERSKIE BANKU BPH SA
3. BIURO MAKLEERSKIE BANKU GOSPODARKI ŻYWNÓŚCIOWEJ SA
4. BIURO MAKLEERSKIE BANKU INICJATYW SPOŁECZNO-EKONOMICZNYCH S.A.
5. CENTRALNY DOM MAKLEERSKI PEKAO SA
6. DB SECURITIES SA
7. DOM INWESTYCYJNY BRE BANKU SA
8. DOM MAKLEERSKI AMERBROKERS SA
9. DOM MAKLEERSKI BANKU HANDLOWEGO SA
10. DOM MAKLEERSKI BANKU OCHRONY ŚRODOWISKA SA
11. DOM MAKLEERSKI BZ WBK SA
12. DOM MAKLEERSKI IDM SA
13. DOM MAKLEERSKI PKO BP SA
14. DOM MAKLEERSKI POLONIA NET SA
15. ERSTE SECURITIES POLSKA SA
16. ING SECURITIES SA
17. IPOPEMA SECURITIES SA
18. KBC SECURITIES SA
19. MILLENNIUM DOM MAKLEERSKI SA
20. SECUS ASSET MANAGEMENT S.A.
21. UniCredit CA IB POLSKA SA

Na koniec roku 2007 w Izbie Domów Maklerskich zrzeszonych było 21 domów maklerskich: W trakcie roku przystąpił od Izby jeden dom maklerski - Secus Asset Management S.A.

Honorowi Członkowie Izby Domów Maklerskich:

Pan Wiesław Rozłucki – Prezes Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. w latach 1991 - 2006

Pan Jacek Socha – Przewodniczący Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w latach 1994 – 2004, Minister Skarbu Państwa w latach 2004 - 2005

2. WŁADZE I ORGANIZACJA PRACY IDM

2.1. WŁADZE IZBY

2.1.1. WALNE ZGROMADZENIE

Walne Zgromadzenie jest najwyższym organem Izby. Do jego kompetencji należy między innymi uchwalanie programu działalności Izby, regulaminów działania organów Izby, wybieranie i odwoływanie członków Zarządu i członków Komisji Rewizyjnej, rozpatrywanie sprawozdań organów Izby i zatwierdzanie sprawozdania finansowego Izby, ustalanie zasad opłacania i wysokości składek członkowskich oraz ustanawianie i nadawanie tytułów honorowych Izby.

W okresie sprawozdawczym odbyło się jedno Walne Zgromadzenia:

- I. Zwyczajne Walne Zgromadzenie odbyło się w dniu 31 maja 2007 r. w Sali Notowań Centrum Giełdowego przy ul. Książęcej 4. Walne Zgromadzenie rozpatrzyło i zatwierdziło sprawozdanie Zarządu Izby z działalności w 2006 roku oraz przyjęło sprawozdanie finansowe Izby za 2006 r. Walne Zgromadzenie udzieliło absolutorium Zarządowi IDM oraz zapoznało się ze sprawozdaniami pozostałych władz Izby – Sądu Izby i Komisji Rewizyjnej. W związku z końcem kadencji Walne Zgromadzenie dokonało również wyboru nowych władz Izby, czyli Zarządu, Komisji Rewizyjnej oraz Sądu IDM. Skład Komisji Etyki został zwiększony o 7 osób.

2.1.2. ZARZĄD IZBY

Zgodnie ze Statutem Izby Zarząd wyznacza kierunki działań Izby. Do kompetencji Zarządu należy w szczególności podejmowanie bieżących decyzji w sprawach związanych z działalnością Izby, zarządzanie majątkiem Izby, zatwierdzanie rocznego planu finansowego Izby, nadzorowanie działalności Biura Izby, powoływanie komitetów i grup roboczych, powoływanie przedstawicieli Izby do organów doradczych, nadzorczych lub opiniodawczych, zatwierdzanie standardów działalności domów maklerskich i określanie przyjętych praktyk rynkowych. Szczegółowy zakres kompetencji i obowiązków Zarządu określa Statut Izby i Regulamin Zarządu.

Skład Zarządu Izby Domów Maklerskich na dzień 31 grudnia 2007 roku:

1.	Prezes Zarządu	-	Maria Dobrowolska
2.	Wiceprezes Zarządu	-	Wojciech Sadowski
3.	Wiceprezes Zarządu	-	Jacek Rachel
4.	Członek Zarządu	-	Jacek Jaszczołt
5.	Członek Zarządu	-	Waldemar Markiewicz
6.	Członek Zarządu	-	Radosław Olszewski
7.	Członek Zarządu	-	Mariusz Sadłocha
8.	Członek Zarządu	-	Witold Stępień

W roku 2007 funkcje Sekretarza Zarządu pełnił p. Michał Turek.

2.1.3. KOMISJA REWIZYJNA

Do kompetencji Komisji Rewizyjnej należy dokonywanie kontroli działalności Zarządu pod względem zgodności ze Statutem i uchwałami Walnego Zgromadzenia oraz kontrolowanie gospodarki finansowej Izby Domów Maklerskich.

Skład Komisji Rewizyjnej na dzień 31 grudnia 2007 roku:

1.	Przewodniczący	-	Konrad Makowiecki
2.	Zastępca Przewodniczącego	-	Maciej Trybuchowski
3.	Członek Komisji	-	Krzysztof Polak

2.2. SĄD IZBY

Przy Izbie działa Sąd Izby, który jest samodzielną, wyodrębnioną jednostką. W ramach Sądu Izby działa Komisja Etyki. Sąd Izby rozpatruje spory o prawa majątkowe (z wyjątkiem sporów o alimenty i ze stosunku pracy). Sprawy niemajątkowe, o naruszenie przez Członka Izby postanowień Statutu, Kodeksu Dobrej Praktyki Domów Maklerskich,

standardów działalności domów maklerskich, przyjętych praktyk rynkowych lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej, a także sprawy o naruszenie regulaminów i uchwał władz Izby lub dotyczące działań godzących w dobre imię i autorytet Izby, w pierwszej instancji rozpatruje Komisja Etyki. Sąd Izby rozpatruje te sprawy w drugiej instancji. Komisja Etyki dokonuje również wykładni postanowień Kodeksu Dobrej Praktyki Domów Maklerskich oraz standardów działalności domów maklerskich i przyjętych praktyk rynkowych.

Na dzień 31 grudnia 2007 r. Sąd Izby działał w składzie:

Prezes Sądu	-	prof. Marek Wierzbowski
Wiceprezes Sądu	-	prof. Andrzej Szumański
Wiceprezes Sądu	-	mec. Michał Romanowski
Rzecznik Sądu	-	Katarzyna Czarnota
Z-ca Rzecznika Sądu	-	Paweł Kokieć

Członkowie Komisji Etyki:

-	Mariusz Bieńkowski
-	Piotr Borowski
-	Sebastian Bukowski
-	Jarosław Cisło
-	Andrzej Otto
-	Marek Pijaj
-	Marek Pokrywka
-	Agnieszka Rostkowska
-	Ludwik Skonecki
-	Karol Słoma
-	Barbara Tomczuk
-	Jacek Trzaska
-	Grzegorz Więch
-	Jolanta Ziajka

Arbitrzy Sądu IDM:

- Marek Płaska,
- Krystyna Skolkowska,.
- Iwona Kamińska,
- Aleksander Śmidowicz,
- Rafał Abratański,
- Artur Balewski
- Barbara Joanna Borudzka,
- Andrzej Jarocho,
- Sławomir Kamiński,
- Marek Kijowski
- Paweł Kokieć
- Włodzimierz Kucharski
- Robert Lewandowski
- Jan Margel
- Paweł Malik
- Tomasz A. Miszczuk
- Wioletta Morawska
- Mariusz Obszański
- Krzysztof Polak
- Andrzej Przewoźnik
- Jolanta Sas-Kaczorek
- Karol Słoma
- Dariusz Zawadzki

W okresie sprawozdawczym Sekretarzem Sądu była Pani Agnieszka Purpurowicz.

2.3. ORGANIZACJA PRACY IZBY DOMÓW MAKLESKICH.

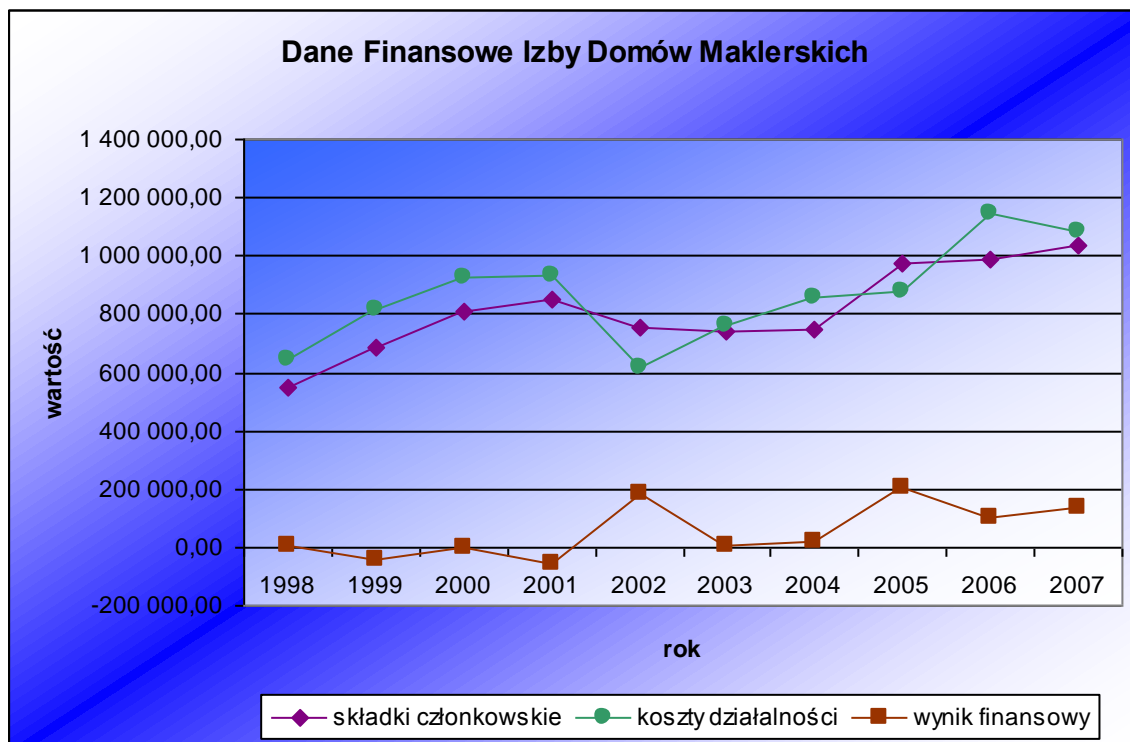
Pracami Zarządu kieruje Prezes Zarządu, który na czas kadencji jest zatrudniony przez Izbę. Zarząd wykonuje swoje funkcje na posiedzeniach oraz za pośrednictwem Biura Izby. Biuro Izby Domów Maklerskich zajmuje się obsługą Izby. Izbę reprezentuje Prezes Zarządu lub wskazany przez niego Członek Zarządu.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2007 roku w Izbie pracowało 5 osób, w tym 3 pracujące na pełnym etacie, jedna na 4/5 etatu i jedna na 2/5, na następujących stanowiskach: prezes zarządu, doradca zarządu, asystent prezesa, księgowa, sekretarz sądu.

Bieżące zadania i kierunki pracy Biura określone są w oparciu o uwagi i wnioski Zarządu i Członków Izby. Szczególną rolę odgrywają spotkania osób reprezentujących domy maklerskie na konferencjach programowych organizowanych przez Izbę, gdzie spotykają się przedstawiciele wszystkich najważniejszych instytucji rynku kapitałowego. Ważną rolę odgrywają również tematyczne spotkania robocze wyłącznie we własnym gronie, a także organizowane przez Izbę spotkania z przedstawicielami Komisji Nadzoru Finansowego, Giełdy Papierów Wartościowych, Krajowego Depozytu, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa oraz Rady Banków Depozytariuszy poświęcone rozwiązaniu bieżących problemów rynku.

3. SYTUACJA FINANSOWA IZBY

Rok 2007 Izba Domów Maklerskich zamknęła zyskiem w wysokości 136 691,81 zł. Zmiany w poziomie składek członkowskich, kosztów działalności i wyników finansowych Izby w okresie od 1998 roku do 2007 roku przedstawione są na wykresie poniżej.

Szczegółowe informacje na temat sytuacji finansowej są zawarte w załączonym sprawozdaniu finansowym.

4. DZIAŁANIA STATUTOWE IZBY DOMÓW MAKLERSKICH W 2006 ROKU

Rok 2007 był kolejnym rokiem, w którym prace Izby Domów Maklerskich zostały zdominowane przez sprawy związane z kwestiami legislacyjnymi dotyczącymi przepisów regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego. Rok 2007 był, bowiem okresem tworzenia i konsultacji aktów wykonawczych w związku z terminem, w którym rynek kapitałowy powinien działać zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywach unijnych. Oprócz przedstawionych powyżej kwestii legislacyjnych Izba aktywnie współpracowała z instytucjami infrastruktury rynku (pkt. 4.2 Sprawozdania) a przede wszystkim wspomagała Członków Izby w ich bieżącej działalności (pkt. 4.3 Sprawozdania).

4.1. Implementacja przepisów Unii Europejskiej

4.1.1. Dyrektywa MiFID

4.1.1.1 Nowelizacja ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

Rozpoczęte we wrześniu 2006 roku prace nad nowelizacją ustawy zakończyły się przyjęciem przez Rząd w marcu 2007 roku projektu. Aktywna postawa Izby oraz współpraca z innymi instytucjami rynku sprawiła, że w projekcie nowelizacji znalazło się szereg rozwiązań korzystnych dla uczestników rynku, postulowanych przez Izbę od długiego czasu. Dotyczy to między innymi:

- art. 7 ustawy, gdzie została wprowadzona zmiana dająca takie same możliwości domom maklerskim licencjonowanym w Polsce i firmom zagranicznym, zdalnym członkom GPW, w zakresie obrotu instrumentami finansowymi będącymi w dual-listing;
- krótkiej sprzedaży;
- zmiana przepisów dotyczących transakcji bezpośrednich;
- kojarzenia zleceń klientów.

Po przekazaniu projektu nowelizacji ustawy do Sejmu została powołana Podkomisja Sejmowa, która miała zajmować się pracami nad projektem. Niestety prace Podkomisji zostały zawieszono.

Ponieważ nowelizacja ta ma za zadanie implementację Dyrektywy MiFID zgodnie, z którą wprowadzenie zasad zawartych w tej dyrektywie do systemu regulacji prawa krajowego

powinno być zakończone do dnia 31 stycznia 2007r, zaś firmy inwestycyjne – (domy maklerskie, banki) były zobowiązane do wdrożenia powyższych zasad do listopada 2007r. Izba Domów Maklerskich podjęła interwencję w sprawie przyspieszenia prac legislacyjnych u Premiera Rządu, Marszałka Sejmu i Ministra Finansów.

W polskim systemie prawnym regulacje MiFID zawarte są zarówno w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi jak i wydanych na jej podstawie rozporządzeniach Ministra Finansów, które mogą być wydane dopiero po uchwaleniu ustawy. Zatem wstrzymywanie prac nad nowelizacją ustawy wstrzymuje prace Ministerstwa Finansów nad wprowadzeniem rozporządzeń, a w tym wypadku kluczowe znaczenie mają właśnie rozporządzenia. W nich znajdują się szczegółowe wymogi mające zasadniczy wpływ zarówno na stosowane w firmach inwestycyjnych w kontaktach z klientami regulaminy jak i systemy informatyczne służące obsłudze transakcji na rynku kapitałowym. Stąd zawieszenie prac znacząco zwiększało ryzyko skrócenia *vacatio legis*.

Ze względu na uwarunkowania polityczne prace nad nowelizacją nie zostały zakończone w roku 2007. Obecnie prace legislacyjne trwają nadal. Nowelizacja została uzupełniona o autopoprawkę Rządu.

4.1.1.2 Grupy robocze do spraw wdrożenia MiFID

Kontynuacją dyskusji środowiskowej przeprowadzonej na Konferencji Izby w Krynicy („Wdrożenie MiFID – nowe obowiązki dla Domów Maklerskich”) było spotkanie przedstawicieli wszystkich Członków Izby w dniu 28 marca 2007 roku. Ustalono powołanie grup roboczych, których zadaniem było opracowanie rozwiązań dotyczących najważniejszych zagadnień regulowanych w dyrektywach. Powołano następujące zespoły:

1. Best execution
 - Agnieszka Rostkowska - Dom Maklerski Banku Handlowego S.A
 - Konrad Makowiecki – KBC Securities S.A.
2. Informacje dla klientów
 - Edyta Schneider – Beskidzki Dom Maklerski S.A.
 - Grzegorz Więch – DB Securities S.A.
 - Agnieszka Rachwalska – Dom Maklerski IDM S.A.
 - Cezary Lepianka – Biuro maklerskie BPH S.A.
3. Ocena odpowiedniości i adekwatności

- Artur Wnuk – SECUS Asset Management S.A.
 - Edyta Schneider - Beskidzki Dom Maklerski S.A.
 - Grzegorz Jaltuszyk - Dom Maklerski BOŚ S.A.
4. Konflikt interesów i zachęty
- Agnieszka Rostkowska - Dom maklerski Banku Handlowego S.A
 - Jan Magrel - ING Securities S.A.
 - Piotr Sobków – ERSTE Securities S.A.
 - Konrad Makowiecki - KBC Securities S.A.
 - Leszek Dziadkowiec - UniCredit CA IB Polska S.A.
 - Aleksander Śmidowicz – Dom Maklerski BZ WBK S.A.
5. Transakcje osobiste
- Agnieszka Chojnicka - UniCredit CA IB Polska S.A.
 - Artur Wnuk – SECUS Asset Management S.A.
6. Wymogi organizacyjne
- Agnieszka Rostkowska - Dom maklerski Banku Handlowego S.A
 - Edyta Schneider - Beskidzki Dom Maklerski S.A.
 - Justyna Czekał – Dom Maklerski Polonia NET S.A.
7. Outsourcing
- Artur Gajewski – Ipopema Securities S.A.
 - Aleksander Śmidowicz – Dom Maklerski BZ WBK S.A.
8. Plan ciągłości działania
- Kancelaria Davidson Consulting

Grupy robocze współpracowały z Izbą przy redagowaniu zapisów projektów aktów wykonawczych do nowelizacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, implementującej MiFID.

4.1.1.3 Prace nad projektem rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych

W ramach RRRF powołano 27 marca 2007r. Zespół Roboczy do spraw rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych.

Zadaniem Zespołu było wstępne uzgodnienie propozycji rozwiązań legislacyjnych wynikających z konieczności implementacji do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2006/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/61 I/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG oraz dyrektywy 2006/73/WE wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy.

Poniżej przedstawione zostały najważniejsze kwestie proponowane przez Izbę.

1. Rozszerzenie kategorii uprawnionych kontrahentów (§7 ust. 1) o podmioty wymienione w § 3 ust. 1 pkt 11 tj. przedsiębiorców spełniających warunki wymienione w rozporządzeniu, w ślad za warunkami wymienionymi w Załączniku II pkt. 1.2. MiFID oraz o podmioty wymienione w § 5, tj. podmioty, które nie są podmiotami profesjonalnymi wymienionymi w § 3, które jednak mogą być na własne żądanie, traktowane jak klienci profesjonalni, pod warunkiem że posiadają wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie własnych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Decyzja Zespołu jest zgodna z uregulowaniami art. 50 ust. 1 MiFID2, który przyznaje Państwom Członkowskim możliwość poszerzenia katalogu uprawnionych kontrahentów, poza te podmioty, które zostały wyraźnie wskazane w art. 24 ust. 2 MiFID.
2. Uwagi dotyczące przepisów regulujących zakres i sposób przekazywania informacji kierowanych przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów (w tym informacji o charakterze reklamowym lub promocyjnym). Zaproponowane zapisy §§ 9-10, stanowią próbę jak najbardziej prawidłowej implementacji przepisów MiFID i MiFID2. Konstrukcja zaproponowanych zapisów uwzględnia interesy firm inwestycyjnych, poprzez nałożenie na nie obowiązków informacyjnych tylko w takim zakresie, jaki wynika z dyrektyw przy zapewnieniu maksymalnej ochrony interesów klientów.
3. Wykreślenie z pierwotnego projektu Oddziału 2 „Szczegółowe zasady zawierania umów o świadczenie usług maklerskich” (§22 - §30). Oddział ten zawierał m.in. regulacje w zakresie zawierania umów z klientami jak również zapisy dotyczące zawartości poszczególnych regulaminów świadczenia usług. W opinii Izby regulacje te są niepotrzebne i zdecydowanie sprzeczne z dyrektywą MiFID, która jest

dyrektywą maksymalnej harmonizacji, co oznacza, iż nie jest możliwe wprowadzanie jakichkolwiek obowiązków, które wykraczałyby poza jej zakres.

4. Zmiana przepisów określających sposób postępowania firmy inwestycyjnej przy wyborze podmiotu, któremu powierzone zostanie przechowywanie instrumentów finansowych klientów, jak również warunków, jakie muszą spełniać te podmioty (§ 31 ust. 3).
5. Wykreślenie, powołując się na pkt 27 preambuły MiFID, zapisu zakazującego wykorzystywania środków klienta zgromadzonych na rachunku pieniężnym prowadzonym przez firmę inwestycyjną na rachunek własny tej firmy (§ 32 ust. 5).
6. Wykreślenie przepisów dotyczących zawartości regulaminów prowadzenia rachunków papierów wartościowych oraz rachunków pieniężnych przez firmy inwestycyjne (§ 38 ust. 2-6) oraz przepisów dotyczących prowadzenia przez firmę inwestycyjną rachunków praw majątkowych (§ 39). W związku z wykreśleniem § 39 dokonano również zmiany § 43 ust. 1 statuującym obowiązek sporządzenia regulaminu dla rachunku praw majątkowych.
7. Wykreślenie w całości przepisów dotyczących zawartości zleceń przyjmowanych przez firmy inwestycyjne (§ 45).
8. Wykreślenie Oddziału 7 „Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy”. Ostatecznie zdecydowano o wykreśleniu jedynie ust. 1 w § 84 (nakładającego na firmy inwestycyjne wymogi dotyczące upowszechniania cen w sposób określony w Rozporządzeniu KE 1287/2006) oraz § 85 — (określającego zasady informowania klientów o cenach, po jakich zawierane mogą być transakcje, wykonywane w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy).

Prace nad projektem trwały do 30 października 2007 roku. Projekt w końcowej wersji został zamieszczony na stronie RRRF.

4.1.1.4 Rozporządzenie w sprawie określenia warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych i banków powierniczych

Izba uczestniczyła w pracach nad rozporządzeniem w sprawie określenia warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych i banków powierniczych.

W kwietniu 2007 roku został przekazany do Ministerstwa Finansów opracowany przez Izbę projekt wyżej wymienionego rozporządzenia. W całościowym projekcie Izby zaproponowane zostało przeniesienie przepisów zawartych w Rozdziale 2 i 3 dotychczasowego rozporządzenia o warunkach technicznych do przepisów rozporządzenia o trybie i warunkach postępowania firm inwestycyjnych i banków powierniczych. Zaproponowane przez IDM zapisy zostały w części dotyczącej konfliktu interesów uzupełnione o definicję konfliktu, która dotychczas była określona w § 6 ust 2 i 3 obecnie obowiązującego rozporządzenia o trybie i warunkach. W naszej opinii nie było uzasadnienia, aby kwestie konfliktu interesów określone w dwóch art. Dyrektywy MiFID2 (art. 21 i 22) w naszym systemie prawnym znajdowały się w dwóch rozporządzeniach. Zaproponowane zapisy łącznie z obecnie zawartymi w rozporządzeniu o trybie i warunkach prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne i banki powiernicze, w części określającej obowiązki informacyjne dla klientów przed zawarciem umowy (Rozdział 2 Oddział 1 rozporządzenia o trybie) zapewniają implementację przepisów unijnych zarówno wymienionych wyżej artykułów MiFID2 jak i art. 18 MiFID1. Przepisy §§ 3 – 20 rozporządzenia o warunkach technicznych zostały uporządkowane zgodnie z zasadą od ogółu do szczegółu oraz pogrupowane tematycznie. Trudno, bowiem było nam znaleźć uzasadnienie do połączenia w jednym paragrafie (§3 projektu) przepisów dotyczących konfliktu interesów (ust. 1–5) z przepisami dotyczącymi pomieszczeń (ust. 6-11). Poszczególne zapisy uwzględniały odpowiednie zapisy art. 5-12 Dyrektywy MiFID2. Izba zaproponowała również by przepisy dotyczące szacowania kapitału nadzorowanego zostały przeniesione do rozporządzenia dotyczącego CRD. W ten sposób osiągnęlibyśmy zmniejszenie liczby aktów prawnych regulujących działalność domów maklerskich i ich tematyczne uporządkowanie.

W lipcu Ministerstwo Finansów przedstawiło projekt w/w rozporządzenia, który częściowo uwzględniał nasz projekt. Projekt ten był przedmiotem prac grupy roboczej RRRF, w których Izba aktywnie uczestniczyła.

W trakcie prac nad zapisami dotyczącymi nadzoru zgodności z prawem, audytu wewnętrznego oraz zarządzania ryzykiem UKNF zgłosił propozycję nałożenia na dom maklerski obowiązku wskazania, w jakich okolicznościach raporty: z funkcjonowania

systemu nadzoru zgodności z prawem, z wykonywania przez komórkę audytu wewnętrznego powierzonych jej zadań, z funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem, miałyby być sporządzane z częstotliwością większą niż raz na rok. Propozycja UKNF nie została przyjęta w związku z brakiem takiego wymogu w przepisach dyrektywy.

W tej samej grupie przepisów nie została uwzględniona propozycja UKNF nakładająca na domy maklerskie obowiązek przekazywania radom nadzorczym tych samych raportów z funkcjonowania systemu nadzoru zgodności z prawem, z wykonywania przez komórkę audytu wewnętrznego powierzonych jej zadań oraz z funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem, które przekazywane są członkom zarządu, zarządom lub komplementariuszom albo wspólnikom. Przepisy Dyrektywy MiFID nie wskazują na obowiązek przekazania tego samego raportu. Na domy maklerskie nałożony jest jedynie obowiązek przekazania radom nadzorczym sprawozdań obejmujących te same zagadnienia, które objęte były raportami przekazywanymi zarządowi. Zgodnie z wymogami określonymi w art. 9 ust. 3 Dyrektywy 2006/73/WE dodane zostały odpowiednie zapisy nakładające na domy maklerskie obowiązek przekazywania radom nadzorczym regularnych, pisemnych sprawozdań dotyczących wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem poszczególnych systemów kontroli.

Zgodnie z ustaleniami wykreślone zostały przepisy wskazujące, jakie elementy powinny być zawarte w rejestrze skarg i jak rejestr ten ma być prowadzony (§ 18 ust. 3 - 5). Zgodnie z postanowieniami art. 10 MiFID2 domy maklerskie zobowiązane są jedynie do „ustanowienia, wprowadzenia i utrzymywania skutecznych i przejrzystych procedur racjonalnego i szybkiego rozpatrywania skarg wpływających od obecnych lub potencjalnych klientów detalicznych, a także by prowadziły rejestr wszystkich takich skarg oraz środków podjętych w celu ich rozpatrzenia”. Zapisy wskazujące elementy takiego rejestru wykraczają poza zakres implementacji MiFID.

Wypracowany w ramach prac Zespołu RRRF projekt został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

4.1.1.5 Obowiązki sprawozdawcze Domów Maklerskich wynikające z art. 25 dyrektywy

W związku z wątpliwościami, co do kształtu zapisów określających obowiązki sprawozdawcze Domów Maklerskich wynikające z art. 25 Dyrektywy MiFID oraz

planowanymi przez Urząd KNF rozwiązaniami technicznymi związanymi z tworzeniem i przesyłaniem tych sprawozdań, Izba zwróciła się w czerwcu do KNF z pisemną prośbą o zorganizowanie spotkania z Członkami Izby w celu przedyskutowania tych problemów. Spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele Departamentu Nadzoru Obrotu odbyło się 11 lipca. W trakcie spotkania przedstawiciele KNF poinformowali, że Urząd Komisji będzie dążył do tego, aby zapewnić sobie dostęp do informacji o transakcjach zawartych na rynku regulowanym i ASO bezpośrednio od podmiotów prowadzących te platformy obrotu, tak jak ma to miejsce obecnie. W pozostałych przypadkach firma inwestycyjna będzie zobowiązana do przekazania do KNF sprawozdania zawierającego dane zgodnie z treścią załącznika do rozporządzenia wykonawczego 1287/2006. Ustalono, że po spotkaniu Izba prześle do KNF wymagające wyjaśnienia, szczegółowe zagadnienia zgłoszone przez domy maklerskie. Pismo z odpowiedziami UKF zostało przekazane do wiadomości wszystkim Członkom Izby.

4.1.1.6 Działania Izby związane z określeniem sytuacji domów maklerskich po 1 listopada 2007 wobec braku implementacji MiFID

W związku z brakiem implementacji dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywy Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne konieczne było określenie sytuacji formalnoprawnej domów maklerskich po 1 listopada 2007 roku.

Izba zwróciła się o dokonanie analizy prawnej do kancelarii prawnej Chłopecki Sobolewska i Wspólnicy w kwestii:

- a) wskazania zakresu obowiązywania rozporządzenia WE 1287/2006, w tym wskazania, co domy maklerskie obowiązane są wdrożyć do swoich wewnętrznych regulacji (regulaminów, procedur, itp.),
- b) wskazania w jakim zakresie ww. dyrektywy mogą być wdrożone przez domy maklerskie, gdyż nie są sprzeczne z polskimi przepisami,
- c) wskazania w jakim zakresie ww. dyrektywy nie mogą być wdrożone przez domy maklerskie, gdyż są sprzeczne z polskimi przepisami,

- d) wskazania ewentualnego ryzyka roszczeń klientów do domów maklerskich, powołujących się bezpośrednio na wyżej wymienione akty UE, w przypadku gdy implementacja nie zostanie dokonana.

Opracowana opinia została przekazana Członkom Izby a następnie Izba zorganizowała spotkanie z domami maklerskimi w celu doręczenia najważniejszych problemów związanych z brakiem implementacji dyrektyw. Efektem dyskusji środowiskowej było skierowanie do KNF 18 października pisma, w którym przedstawiliśmy następujące stanowisko:

1. Wobec braku implementacji Dyrektywy MiFID i Dyrektywy Wykonawczej domy maklerskie nie są obecnie zobowiązane do wdrażania dodatkowych obowiązków, których nie ma w obowiązującym polskim prawie, np. wysyłania i uzyskiwania zgody na politykę realizacji zleceń albo też dokonywania powiadomień i klasyfikacji klientów. Konstatacja ta nie dotyczy tych obowiązków, które wynikają wprost z przepisów Rozporządzenia i do których stosowania firmy inwestycyjne są zobligowane.
2. Analiza Dyrektywy Wykonawczej prowadzi do wniosku, iż o wykonalności mimo braku implementacji można mówić co najmniej w odniesieniu do:
 - a. przepisów określających dopuszczalność outsourcingu (art. 13-15 Dyrektywy Wykonawczej),
 - b. przepisów rozszerzających możliwości deponowania instrumentów finansowych klientów (art. 17 Dyrektywy Wykonawczej),
 - c. przepisów rozszerzających możliwości deponowania funduszy klientów (art. 18 Dyrektywy Wykonawczej),
 - d. przepisów określających zasady korzystania z instrumentów finansowych klientów (art. 19 Dyrektywy Wykonawczej),
 - e. przepisu zwalniającego z wymagań oceny odpowiedniości i adekwatności w zakresie tzw. niekompleksowych instrumentów finansowych (art. 19 ust. 6 Dyrektywy MiFID w zw. z art. 38 Dyrektywy Wykonawczej),
 - f. możliwości łączenia zleceń klientów, co wynika z przepisu art. 48 Dyrektywy Wykonawczej.

Zwróciliśmy się również z wnioskiem o zajęcie stanowiska w tej sprawie przez KNF. Efektem tych działań była publikacja w dniu 25 października na stronie internetowej KNF

komunikatu: „Stanowisko KNF w sprawie stosowania w Polsce unijnej dyrektywy MiFID od 1 listopada 2007”.

Ponieważ w/w stanowisko budziło wątpliwości interpretacyjne domów maklerskich w Izbie i w KNF odbyły się spotkania z udziałem przedstawicieli KNF, kancelarii prawnej i domów maklerskich.

4.1.2. Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (CRD)

4.1.2.1 Prace nad projektami aktów prawnych wdrażających dyrektywę CRD

W marcu 2007 został powołany w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego Zespół Roboczy do spraw adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i przesłane zostały do konsultacji pierwsze projekty aktów wykonawczych. W ramach Izby została powołana grupa robocza w składzie: Pan Andrzej Przybylski – UniCredit CA IB Poland S.A., Pani Małgorzata Bajorek – Dom Maklerski Banku Handlowego S.A., Pani Katarzyna Kozłowska – Dom Inwestycyjny BRE Banku S.A. i Pani Ewa Ratuszny – Centralny Dom Maklerski Pekao S.A. Osoby te współpracowały z Izbą przy opiniowaniu projektów rozporządzeń:

1. Rozporządzenie MF w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych dla domów maklerskich oraz maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów (wraz z 14-stoma załącznikami);
2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie cech transakcji długoterminowych instrumentami finansowymi nabywanymi lub zbywanymi na własny rachunek domu maklerskiego;
3. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie zakresu, trybu, formy oraz terminów upowszechniania informacji związanych z obliczaniem i utrzymywaniem wymogów kapitałowych przez domy maklerskie;
4. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wymogów, jakim powinny odpowiadać wnioski domów maklerskich o wydanie zgody na niektóre czynności w ramach prowadzonej działalności maklerskiej;

5. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody na zastosowanie przez dom maklerski wybranych metod wykorzystywanych do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego;
6. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej;
7. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody na zastosowanie przez dom maklerski wybranych metod pomiaru ryzyka operacyjnego;
8. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody na zastosowanie przez dom maklerski metod obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu kredytowego ryzyka kontrahenta.

Celem projektowanych regulacji była implementacja zapisów Dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.), która przenosi do regulacji obowiązujących w UE propozycje zawarte w tzw. Nowej Umowie Kapitałowej Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego. Przedmiotowa dyrektywa, w powiązaniu z Dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.), ustanawia wymogi adekwatności kapitałowej mające zastosowanie względem firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, zasad dotyczących obliczania funduszy własnych oraz zasad ich nadzoru ostrożnościowego. Izba podnosiła między innymi kwestie różnego podejścia w regulacjach dotyczących domów maklerskich i banków sprawiające trudności przy sporządzaniu sprawozdań skonsolidowanych, które oznaczają konieczność sporządzania odrębnego raportu dla banku w celach konsolidacji i odrębnego dla domu maklerskiego.

Prace nad projektami aktów wykonawczych były prowadzone zarówno w Izbie w ramach grupy roboczej, jak i w Ministerstwie Finansów, w ramach prac Zespołu RRRF.

Wypracowany projekt został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

4.1.3. Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.

Pod koniec 2007r. przypadał termin, w jakim w polskim systemie prawnym powinny zostać zaimplementowane przepisy Dyrektywy 2005/60/EC w sprawie zapobiegania wykorzystania systemu finansowego dla celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Implementacja tej Dyrektywy wymagała nowelizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu. W związku z tym Ministerstwo Finansów – Departament Informacji Finansowej, zorganizowało 5 marca spotkanie z przedstawicielami domów maklerskich w celu przedstawienia założeń przygotowanego projektu nowelizacji. Prezentacja założeń nowelizacji miała charakter bardzo ogólny bez określenia sposobów rozwiązania poszczególnych problemów i w związku z tym nie dawała podstaw do zgłaszania konkretnych uwag. Jednocześnie przedstawiciele MF poinformowali, że projekt nowelizacji w połowie kwietnia zostanie przekazany do konsultacji. Ponieważ termin ten nie został dotrzymany a prace nad projektem były na początkowym etapie Izba 8 maja przesłała do GIIF pismo zawierające stanowisko Izby i propozycje kierunków zmian korzystnych tak z punktu widzenia przeciwdziałania procederowi „prania pieniędzy” jak i obowiązków nałożonych na domy maklerskie jako instytucje obowiązane. Izba postulowała m.in.:

- rezygnację z obowiązku raportowania do GIIF wszystkich transakcji o wartości przekraczającej 15.000 EURO,
- zaniechanie zbierania i przesyłania do GIIF danych personalnych (w tym numeru dokumentu tożsamości, adresu) osób składających zlecenie w imieniu brokerów zagranicznych,
- ograniczenia zakresu podstawowych wymaganych ustawą informacji o kliencie i wskazanie w trakcie implementacji Dyrektywy obszarów, wiążących się z niewielkim ryzykiem prania pieniędzy, przy których instytucja obowiązana mogłaby stosować jedynie podstawowe zasady identyfikacji Klienta,
- dopuszczenie możliwości zawarcia umowy z osobą, której tożsamość została potwierdzona przez inną instytucję objętą wymogami Dyrektywy, w tym przez instytucje mające swoje siedziby w krajach poza UE, mających podobne wymogi w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Ponadto Izba zwracała uwagę, iż projekt nowelizacji powinien uwzględniać zmiany, które zostaną wprowadzone w innych aktach normatywnych w tym m.in. wynikające z implementacji Dyrektywy MIFID, która nie nakłada obowiązku zawierania umowy z klientem należącym do kategorii uprawnionego kontrahenta.

Ostatecznie Ministerstwo zdecydowało, że przepisy implementujące Dyrektywę 2005/60/EC zostaną zawarte w trzech ustawach.

4.1.3.1 Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu

W sierpniu na stronie internetowej MF został zamieszczony projekt ustawy nowelizującej ustawę o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, który zawierał część przepisów implementujących Dyrektywę 2005/60/EC. Izba zgłosiła do tego projektu szereg istotnych uwag zarówno o charakterze merytorycznym wykazując nakładanie na instytucje obowiązane większych rygorów niż wynikające z przepisów europejskich, jak i o charakterze technicznym mających wpływ na praktyczne aspekty realizacji ustawy. Podstawowe uwagi dotyczyły definicji rzeczywistego beneficjenta, zmiany definicji transakcji, obowiązku rejestrowania i przesyłania do GIFF wszystkich transakcji „ponadprogowych” oraz nakładania na instytucje obowiązane zbyt szerokich w stosunku do zapisów Dyrektywy obowiązków w zakresie analiz transakcji, ich weryfikacji, poziomu ustalania beneficjenta rzeczywistego, ustalania źródła pochodzenia środków klienta itp.

Izba oprotowała również wprowadzenie przepisów umożliwiających nakładanie przez MF sankcji administracyjnych w postaci kar finansowych na instytucje obowiązane z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z ustawy. Sprzeciw Izby dotyczył zarówno samego faktu nakładania kar jak i ich wysokości tj. do 3% przychodów danej instytucji obowiązanej.

Ponadto Izba zwracała uwagę na zbyt krótki okres na dostosowanie działalności do nowych przepisów w szczególności w kontekście obowiązku uzupełnienia rejestrów danych dotychczasowych klientów w stosunku, do których instytucje obowiązane mają stosować nowe rozwiązania w zakresie należytej staranności.

4.1.3.2 Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej

Dyrektywa 2005/60/EC wprowadza pojęcie „osoby na eksponowanym stanowisku politycznym” oraz szereg zasad, które instytucja obowiązana musi spełnić przy zawieraniu umów i obsłudze transakcji z tymi osobami. Regulacje te nie znalazły się w projekcie nowelizacji ustawy „o praniu”, lecz w projektach dwóch nowych ustaw przygotowanych w MF. Uwagi do projektów:

1. ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej,
2. ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej,

w zakresie jakim wymienione akty prawne dotyczyły zagadnień przeciwdziałania wprowadzania do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu Izba przekazała 7 września.

Zasadnicze uwagi Izby dotyczyły faktu, że zaproponowane przepisy zarówno definicja osób na eksponowanych stanowiskach politycznych jak i obowiązki instytucji obowiązanych znacząco odbiegały od zawartych w Dyrektywie 2005/60/WE poprzez rozszerzenie kręgu osób podlegających szczególnemu monitorowaniu oraz nałożenie obowiązku monitorowania również osób posiadających obywatelstwo polskie, mimo że Dyrektywa nakłada taki obowiązek jedynie w stosunku do „osób zagranicznych”.

Zaproponowane przepisy nakładły na instytucje obowiązane rygory, których naruszenie skutkować może nałożeniem sankcji karnych, nie dając jednocześnie narzędzi, które umożliwiłyby ich wykonanie. Izba postulowała wskazanie podmiotu, którego zadaniem będzie prowadzenie listy osób (krajowych i zagranicznych) spełniających warunki określone w definicji oraz aby tym podmiotem była jednostka analityki finansowej, która ma sprawować kontrolę nad przestrzeganiem przepisów ustawy.

Izba zgłosiła szereg uwag szczegółowych do zapisów samej definicji osób na eksponowanych stanowiskach politycznych, których treść powodowałaby konieczność dogłębnej znajomości konstytucji i innych aktów prawnych państw obcych oraz struktury własnościowej przedsiębiorstw w celu ustalenia czy stanowisko to, a zatem osoba je pełniąca, spełnia warunki zawarte w definicji. Zasadniczy postulat dotyczył jednak nałożenia na polskie instytucje obowiązków niezgodnych z Dyrektywą, a więc wyłączenia obowiązku monitoringu w stosunku do osób krajowych.

Proces legislacyjny wszystkich projektów mających implementować do polskiego systemu prawnego przepisy Dyrektywy 2005/60/EC w sprawie zapobiegania wykorzystania systemu finansowego dla celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu nie został zakończony.

4.2. Współpraca z instytucjami infrastruktury rynku

4.2.1. Współpraca z Giełdą Papierów Wartościowych

Należy podkreślić bardzo dobrą współpracę pomiędzy Izbą Domów Maklerskich i Giełdą, która w roku 2007 bardzo się zacieśniła. Przedstawiciele Zarządu Giełdy uczestniczyli w posiedzeniach Zarządu Izby, gdzie dyskutowane były bieżące sprawy rynku. Efektem tych dyskusji były między innymi projekty, których szczegółowy opis znajduje się w poniższych punktach.

4.2.1.1 Krótka sprzedaż

Z inicjatywy Izby i Giełdy Papierów Wartościowych, zainteresowanych poprawą płynności na rynku regulowanym podjęto prace nad zmianą przepisów regulujących krótką sprzedaż. Grupa Robocza do spraw pożyczania papierów wartościowych powołana została do życia w dniu 1 grudnia 2006 r., na podstawie § 6 ust. 2 Zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 r. w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego.

Zadaniem Grupy Roboczej było opracowanie koncepcji zmian przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2006 r. w sprawie trybu i warunków pożyczania maklerskich instrumentów finansowych z udziałem firm inwestycyjnych oraz banków powierniczych, w celu stworzenia rozwiązań prawnych umożliwiających rozwój mechanizmów krótkiej sprzedaży na rynku regulowanym oraz transakcji pożyczek papierów wartościowych. Powołanie grupy było m.in. konsekwencją ustaleń konferencji uzgodnieniowej dla projektów ustaw nowelizujących ustawę o obrocie instrumentami finansowymi.

W skład Grupy Roboczej weszli przedstawiciele: Izby Domów Maklerskich, Giełdy Papierów Wartościowych, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, MTS-CeTO, Związku Banków Polskich, Rady Banków Depozytariuszy, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Ministerstwa Finansów.

Główne przesłanki uzasadniające konieczność rozwoju krótkiej sprzedaży to:

- spodziewany wzrost efektywności rynku kapitałowego, poprzez zwiększenie płynności rynku giełdowego;

- zwiększenie konkurencyjności polskiego rynku kapitałowego wobec rynków zagranicznych;
- pozytywne oddziaływanie krótkiej sprzedaży na rynek pożyczek papierów wartościowych oraz generowanie dodatkowych przychodów finansowych dla pożyczkodawców;
- pozytywny wpływ transakcji krótkiej sprzedaży na stabilizowanie kursów papierów wartościowych;
- poszerzenie bazy dostępnych instrumentów, niezbędne w przypadku spółek zagranicznych notowanych na rynku polskim.

Dla wprowadzenia krótkiej sprzedaży niezbędne było opracowanie zmian legislacyjnych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w ustawie o funduszach inwestycyjnych, jak również opracowanie projektu ewentualnych zmian w prawie podatkowym.

Implementacja dyrektyw o wymogach kapitałowych w odniesieniu do instytucji finansowych powoduje, że nie będą potrzebne dodatkowe normy w zakresie ustalania maksymalnego zaangażowania firm inwestycyjnych w transakcje krótkiej sprzedaży.

Zgodzono się z postulatami Izby i Giełdy dotyczącymi:

- zrezygnowania z zamiaru regulowania problematyki krótkiej sprzedaży w rozporządzeniu Ministra Finansów,
- pozostawienia jak najszerszego spektrum zagadnień do samouregulowania przez rynek (regulaminy Giełdy, Krajowego Depozytu),
- przeniesienia niezbędnych uregulowań (pierwotnie planowanych dla potrzeb projektowanego rozporządzenia) do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Wypracowane projekty zapisów ustawowych zostały wprowadzone do nowelizacji ustaw.

4.2.1.2 Umowa pożyczania papierów wartościowych

Dopełnieniem prac dotyczących krótkiej sprzedaży było utworzenie przez GPW grupy roboczej do opracowania wzoru umowy pożyczki papierów wartościowych w pracach, której Izba uczestniczyła w 2007 roku. Do współpracy została zatrudniona przez Giełdę kancelaria Weil, Gotshal & Manges.

Wzór umowy został opracowany na podstawie GMSLA (Globalnej ramowej umowy pożyczki papierów wartościowych) ISLA i przesłany Członkom Izby do zaopiniowania.

Ostateczna wersja umowy opracowana przez zespół została umieszczona na stronie GPW. Przygotowane dokumenty mają być pomocne dla domów maklerskich przy zawieraniu umów pożyczek.

4.2.1.3 Konta zbiorcze papierów wartościowych

W związku z pracami Izby w Grupie Roboczej ds. rachunków zbiorczych (*omnibus accounts*), utworzonej wspólnie z Giełdą, do Członków Izby rozesłano kwestionariusz z pytaniami dotyczącymi funkcjonowania rachunków zbiorczych w innych krajach, w szczególności w państwach członkowskich UE.

Kwestionariusz dotyczył trzech obszarów:

- korporacyjno-organizacyjnego (kwestia własności papierów wartościowych zdeponowanych na kontach zbiorczych, legitymizacji właścicieli papierów wartościowych, struktury kont, wykonywania praw korporacyjnych i innych uprawnień płynących z tych papierów wartościowych, jak również ujawnienia tożsamości faktycznych właścicieli, obowiązków informacyjnych związanych z posiadanymi papierami wartościowymi, obrotu papierami wartościowymi zapisanymi na rachunkach zbiorczych, krótkiej sprzedaży/pożyczek papierów wartościowych oraz wypłaty dywidendy),
- podatkowego (kto jest płatnikiem podatku od dochodów otrzymywanych z papierów wartościowych wypłacanych w jednym Państwie Członkowskim właścicielom będących osobami fizycznymi mających miejsce zamieszkania do celów podatkowych w innym państwie członkowskim, raportowanie dla celów podatkowych, stawka opodatkowania w zależności od „ujawnienia” się właściciela papierów wartościowych, sposób pobierania podatku, kwestia dokumentów umożliwiających zastosowanie właściwych stawek podatkowych, możliwości ubiegania się o zwrot nadpłaconego podatku, zróżnicowanie względem inwestorów instytucjonalnych oraz indywidualnych, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, kwestia podatków „transakcyjnych” w przypadku gdy papiery wartościowe są zbywane w ramach jednego konta),
- przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy (identyfikacja właścicieli papierów wartościowych, w sytuacji gdy mogą być zidentyfikowani jedynie za granicą, kwestia raportowania o podejrzanych transakcjach, blokowania rachunków w przypadku takich transakcji, samokontrola przez pośrednika przestrzegania przepisów o zwalczaniu prania brudnych pieniędzy).

Na podstawie otrzymanych odpowiedzi opracowano projekt zmian ustaw, w tym między innymi w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i w ustawach podatkowych.

Niestety, mimo szerokiego poparcia dla wprowadzenia kont zbiorczych w ustawodawstwie polskim, wciąż nie ma ostatecznej decyzji ustawodawcy.

4.2.1.4 Regulamin NewConnect

Giełda rozpoczęła prace związane z uruchomieniem Alternatywnego Systemu Obrotu. Utworzenie nowego rynku zostało pomyślane jako uzupełnienie w stosunku do istniejących rynków regulowanych. Zadaniem tworzonej platformy było umożliwienie łatwego i taniego pozyskiwania środków na finansowanie działalności mniejszym podmiotom w początkowej fazie ich rozwoju.

Izba aktywnie uczestniczyła w konsultacjach wszystkich regulacji związanych z uruchomieniem nowego rynku przekazując w lutym 2007 roku szczegółowe uwagi do Regulaminu ASO, Dokumentu Informacyjnego oraz Zasad obrotu instrumentami finansowymi w Alternatywnym Systemie Obrotu.

W toku ustaleń pomiędzy Zarządem GPW i Zarządem Izby zdecydowano, że Giełda będzie zachęcać członków do rekomendowania potencjalnym emitentom oraz przede wszystkim inwestorom udziału w nowym rynku m.in. poprzez odpowiednią politykę opłat. W związku z tym uczestnictwo w ASO nie będzie wiązało się z koniecznością wnoszenia opłat stałych a opłaty transakcyjne docelowo mają stanowić połowę stawek z rynku regulowanego. Ustalono również, co najmniej 6-miesięczny okres promocyjny. Dokumenty związane utworzeniem nowej platformy zostały przekazane do KNF 1 marca 2007 r. Alternatywny System Obrotu – rynek NewConnect został uruchomiony 30 sierpnia 2007r.

4.2.1.5 Procedura powiadamiania Członków Giełdy w sytuacjach awaryjnych

Awaria, która miała miejsce 13 lutego, i której efektem było zawieszenie notowań na około trzy godziny wykazała, że system powiadamiania członków Giełdy o sytuacjach awaryjnych, podejmowanych działaniach, przewidywanym czasie usunięcia awarii nie zadziałał prawidłowo. Domy Maklerskie nie były w stanie na bieżąco informować klientów o problemach technicznych ani o podejmowanych działaniach. Awarie systemów informatycznych mogą się zdarzyć, natomiast system informowania członków Giełdy szczególnie w takich sytuacjach powinien zapewniać możliwość bieżącego informowania inwestorów.

W związku z tym następnego dnia po awarii Zarząd Izby spotkał się z Prezesem Giełdy w celu omówienia zaistniałej sytuacji. Została przedstawiona szczegółowa informacja o przyczynach i przebiegu sytuacji awaryjnej. Przedyskutowano cały proces podejmowania

decyzji i powiadamiania Domów Maklerskich. Ustalono, że konieczna jest zmiana zasad wymiany informacji w sytuacjach awaryjnych. Giełda przesłała projekt procedury „Powiadamiania Członków Giełdy o sytuacjach awaryjnych” do konsultacji w marcu a następnie po zgłoszonych uwagach ponownie opracowany projekt w czerwcu. Procedura została przyjęta przez Zarząd Giełdy.

4.2.2 Współpraca z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych

4.2.2.1 System Rekompensat

Krajowy Depozyt wyszedł z propozycją uchylecia przepisów nakładających na KDPW SA obowiązki związane z prowadzeniem Systemu Rekompensat. Powodem tej propozycji jest ochrona przed ryzykiem związanym z prowadzeniem Systemu Rekompensat kluczowej funkcji Krajowego Depozytu to jest: funkcji krajowego centralnego deponenta papierów wartościowych. Nie bez znaczenia jest fakt, że Krajowy Depozyt w swojej strategii działania skupia się na budowaniu relacji z instytucjami finansowymi współdziałającymi z KDPW SA w rozliczeniach i rozrachunku transakcji oraz obsłudze realizacji świadczeń z papierów wartościowych, natomiast prowadzenie Systemu Rekompensat wiąże się z budowaniem bezpośrednich relacji z inwestorami, które nie są zgodne z kierunkiem rozwoju Krajowego Depozytu.

Propozycja Krajowego Depozytu jest zbieżna z koncepcją IDM zakładającą współdziałanie z GPW w celu przeniesienia zarządzania Systemem Rekompensat do obszaru organizacji samorządowej oraz podmiotów rynkowych posiadających prestiż wynikający między innymi z prowadzonych działań na rzecz podnoszenia wiarygodności rynku i zapewnienia bezpieczeństwa inwestorom. Koncepcja zakłada utworzenie odrębnej spółki, której podstawowym zadaniem będzie zarządzanie Systemem Rekompensat oraz wykonywanie innych zadań związanych z podnoszeniem bezpieczeństwa i wiarygodności polskiego rynku kapitałowego.

Izba wraz z Giełdą Papierów Wartościowych opracowały koncepcję utworzenia podmiotu zarządzającego Systemem Rekompensat nakreślając poniższy zakres zadań:

- 1) zapewnienie przez instytucje współorganizujące spółkę kompetencji, fachowości, znajomości specyfiki rynku kapitałowego i innych aspektów działania niezbędnych dla osiągnięcia najlepszych rezultatów dla rynku;
- 2) odrębność od administracji publicznej, przy zachowaniu szerokich uprawnień nadzorczych przez właściwy organ;

- 3) decentralizacja zarządzania poprzez przekazanie uprawnień do organizacji samorządowych i innego podmiotu znanego i cieszącego się wiarygodnością i uznaniem również osób najbardziej zainteresowanych bezpieczeństwem Systemy tj. inwestorów;
- 4) zwiększenie świadomości o ważności bezpieczeństwa inwestorów i akceptacji obowiązków uczestników systemu poprzez ich wpływ na regulacje i zarządzanie systemem rekompensat; Zwiększenie poczucia odpowiedzialności za rozwój i bezpieczeństwo rynku; Włączenie firm inwestycyjnych i banków do współdziałania w zarządzanie Systemem- możliwość wykorzystanie ich infrastruktury;
- 5) poprawa wzajemnych relacji pomiędzy administracją publiczną a organizacjami samorządowymi i innymi podmiotami rynku, poprzez budowanie zaufania i delegacje zadań;
- 6) zapewnienie utrzymania poziomu kosztów na poziomie akceptowalnym i adekwatnym do potrzeb rynku;
- 7) poprzez związki korporacyjne i biznesowe między podmiotami – założycielami spółki a podmiotami zobowiązanymi do uczestnictwa systemie rekompensat istnieją możliwości podejmowania działań prewencyjnych wobec zagrożeń, w stosunku do których tworzy się system rekompensat;
- 8) zapewnienie kontynuacji nadzoru właścicielskiego poprzez udział GPW w obecnej i tworzonej spółce prowadzącej System Rekompensat.

Koncepcja została przedstawiona Radzie Krajowego Depozytu. Decyzje w sprawie Systemy Rekompensat jeszcze nie zapadły.

4.2.2.2 Regulacje dotyczące depozytów zabezpieczających

Krajowy Depozyt, mając na uwadze implementację przepisów Dyrektywy 2006/49/EC dotyczącej ustalania wymogów kapitałowych złożył do Izby propozycję odstąpienia od regulowania wysokości tych depozytów pobieranych następnie przez uczestników KDPW od klientów.

Wskaźnik depozytów zabezpieczających został przyjęty w początkowej fazie rozwoju rynku terminowego ze względów bezpieczeństwa funkcjonowania tego rynku. Obecne regulacje Krajowego Depozytu ustanawiają dwa poziomy zabezpieczeń tj.:

1. wstępny depozyt zabezpieczający – ustanawiany na rachunku klienta,
2. właściwy depozyt zabezpieczający – część wstępnego depozytu zabezpieczającego wnoszona do KDPW.

Rezygnacja z obowiązku pobierania przez uczestników zabezpieczeń od indywidualnych klientów oznacza przesunięcie ciężaru szacowania ryzyka na domy maklerskie, uelastyczniając tym samym system pobierania tych zabezpieczeń wedle decyzji biznesowej poszczególnych Domów Maklerskich. Pozwala to domom maklerskim na korzystanie z możliwości indywidualnego szacowania ryzyka związanego z kredytowaniem poszczególnych klientów i wyznaczanie poziomu zabezpieczeń odpowiednio do tego ryzyka lub pokrywanie tego ryzyka kapitałami własnymi. KDPW ustala i pobiera zabezpieczenia wyłącznie od swoich uczestników. Ewentualne obniżenie wysokości depozytów zabezpieczających pobieranych przez uczestników KDPW od klientów jest zgodny z zapisami Dyrektywy 2006/49/EC.

Mając na względzie fakt, że proponowana zmiana uelastycznia system pobierania zabezpieczeń oraz to, że dotychczasowa zasada ustalania wysokości depozytów zabezpieczających pobieranych od klientów przez KDPW jako podmiot zewnętrzny wydaje się być sprzeczna z założeniami metod zaawansowanych wyznaczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego oraz technikami redukcji tego ryzyka, Izba poparła propozycję przedstawioną przez KDPW.

4.2.2.3 Prace związane z wdrożeniem nowego systemu depozytowo-rozliczeniowego

Po podjęciu przez Giełdę decyzji o rozpoczęciu prac nad wdrożeniem nowego systemu transakcyjnego wstrzymano prace dostosowawcze obecnego systemu giełdowego do nowego systemu depozytowo-rozliczeniowego i konieczne było zweryfikowanie przyjętego uprzednio terminu wdrożenia oraz harmonogramu testów systemu KDPW. W kwietniu Komitet Konsultacyjny przedyskutował zmiany wynikające z ustaleń dotyczących nowego systemu transakcyjnego GPW.

Od października Krajowy Depozyt rozpoczął cykl prezentacji funkcji nowego systemu dla uczestników. W grudniu w uzgodnieniu z Giełdą określono sposób postępowania i terminy rozpoczęcia testów nowego systemu depozytowo-rozliczeniowego z dostosowaniem do testów obecnego systemu transakcyjnego. Argumentowano, że podjęcie tych decyzji umożliwi:

- wdrożenie systemu depozytowo-rozliczeniowego, z dostępnością wszystkich cech i funkcji,

- ustabilizowanie systemu depozytowo-rozliczeniowego zarówno po stronie KDPW jak i uczestników tak, aby przyszłe prace nad wdrożeniem systemu transakcyjnego ograniczały się do części transakcyjnej systemów domów maklerskich,
- rozpoczęcie kolejnych prac rozwojowych systemu KDPW, które są uwarunkowane zakończeniem wdrożenia systemu podstawowego,
- odpowiednie zarządzanie ryzykiem związanym z wdrożeniami obu systemów.

Ustalenia te spowodowały konieczność aktualizacji harmonogramu wdrożenia i testów systemu. Wdrożenie nowego systemu depozytowo-rozliczeniowego planowane jest na wrzesień 2008r.

4.3 Działania wspierające Członków Izby w ich bieżącej działalności

4.3.1 Dual-listing

W związku z pojawiającymi się na rynku rozbieżnymi interpretacjami dotyczącymi możliwości zawierania transakcji sprzedaży papierów wartościowych notowanych na rynku regulowanym na zasadzie dual-listingu Izba przekazała do KNF w styczniu 2007r. stanowisko Izby Domów Maklerskich w kwestii dopuszczalności zawierania umów zbycia zagranicznych papierów wartościowych, które w chwili składania zlecenia nie są zapisane na rachunku papierów wartościowych zlecającego. Izba przedstawiła argumentację przemawiającą za uznaniem sprzedaży nabytych na zagranicznym rynku regulowanym instrumentów finansowych będących równocześnie obrocie na naszym rynku przed ich zapisaniem na rachunku zbywcy za dopuszczalne w ramach obowiązujących regulacji. Ponadto Izba wskazywała, że inna interpretacja oznaczałaby, że w przypadku nabycia papierów wartościowych na zagranicznym rynku regulowanym za pośrednictwem firmy inwestycyjnej licencjonowanej w Polsce sprzedaż tych papierów na naszym rynku może nastąpić najwcześniej w dniu rozliczenia tej transakcji. Taka sytuacja w opinii Izby Domów Maklerskich podważa istotę dual-listingu i jest szkodliwa dla polskiego rynku kapitałowego. Oprócz oczywistej konsekwencji, jaką jest ograniczenie obrotów, utrzymywanie tej sytuacji prowadzi do:

- uprzywilejowania systemu gwarantowania rozliczeń KDPW w stosunku do analogicznych systemów gwarantowania rozliczeń transakcji istniejących na zagranicznych rynkach regulowanych (których uczestnikami zgodnie z regulacjami tych rynków muszą być polskie firmy inwestycyjne jeśli stają się

uczestnikami/członkami zdalnym/ tego rynku, lub którego uczestnikami są brokerzy lokalni za pośrednictwem, których brokerzy polscy działają na rynku zagranicznym),

- uprzywilejowania brokerów międzynarodowych i klientów zagranicznych, którzy rozliczają się na zasadach art. 121 ustawy, w stosunku do brokerów i klientów krajowych,
- uprzywilejowania rynków zagranicznych w stosunku do rynku polskiego, bowiem papiery nabyte na giełdzie zagranicznej mogą zostać sprzedane tego samego dnia jedynie na tej giełdzie – czyli kieruję się względem formalnym a nie konkurencyjnością danego rynku.

Jest to sytuacja nierównego traktowania podmiotów polskich w stosunku do ich zagranicznych odpowiedników. Utrzymywanie tej sytuacji uniemożliwia również stosowanie mechanizmów występowania różnicy cen tych samych instrumentów, notowanych na różnych rynkach.

W odpowiedzi przesłanej w kwietniu, Komisja Nadzoru Finansowego stwierdziła, że niezależnie od racjonalności argumentów przedstawionych przez Izbę i podnoszonych okoliczności faktycznych nie jest możliwe przyjęcie interpretacji przedstawionej przez Izbę. Jednocześnie KNF poinformowała o planowanym wprowadzeniu do nowelizacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zmian zapisu §7 wypracowanego w grupie roboczej działającej w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego umożliwiających przeprowadzanie takich transakcji.

4.3.2 Interpretacja przepisów dotyczących uznania kosztów kredytu za koszty uzyskania przychodów przez inwestorów

W związku z wątpliwościami, jakie od początku istnienia budził art. 30b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w tym przede wszystkim z problemem ustalenia jednoznacznego katalogu kosztów uzyskania przychodów, które mogą być uwzględniane w rozliczaniu podatku od dochodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, Izba Domów Maklerskich w maju wystąpiła do Ministra Finansów z prośbą, o

- opinię, w sprawie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodu kosztów kredytów zaciąganych przez inwestorów na zakup papierów wartościowych,
- przedstawienie stanowiska w sprawie możliwości preredagowania (znowelizowania) właściwych przepisów ustawy w takim kierunku, aby ograniczyć

dowolność interpretacyjną, jaką przejawiają organy podatkowe przy wydawaniu tzw. wiążących interpretacji podatkowych.

Wobec licznych wątpliwości pojawiających się przy próbach choćby ogólnego zdefiniowania katalogu kosztów, na pierwszy plan wysunął się problem zaliczenia do kosztów nabycia papierów wartościowych wydatków związanych z kredytami zaciąganymi na ten cel (prowizja, odsetki, inne opłaty). Po pewnym czasie ustaliła się swoista linia wykładni prezentowana przez organy podatkowe, która oparła się o dwa podstawowe założenia:

- po pierwsze, organy podatkowe, co do zasady uznają, że wydatki związane z zaciągniętym kredytem stanowią koszt nabycia papierów wartościowych, a w związku z tym stanowią koszt uzyskania przychodu w momencie zbycia papieru wartościowego
- po drugie, organy podatkowe, co do zasady uznają, że wydatki związane z zaciągniętym kredytem powinny być ograniczane według proporcji wynikającej z faktycznej realizacji zlecenia inwestora, czyli redukowane tak, jak redukowana może być realizacja zlecenia.

Analiza licznych interpretacji organów podatkowych pokazuje, że na skutek błędnego odwołania się w art. 30b do katalogu kosztów wyłączonych w art. 23 ust. 1, bardzo wąsko definiuje się koszty konieczne, jakie podatnik-inwestor może zaliczyć do kosztów podatkowych.

Podatnik, składając zapis w ofercie pierwotnej, liczyć się musi z redukcją zlecenia nabycia papierów wartościowych, która zmusza go do zaciągania kredytu, zabezpieczającego nabycie maksymalnej liczby akcji, jaką jest zainteresowany. Zaciągnięcie kredytu jest w takiej sytuacji warunkiem niezbędnym do nabycia często znikomej ilości akcji, lecz mimo to inwestorzy, dokonując kalkulacji ekonomicznej planowanej transakcji, liczą na dochód przy sprzedaży akcji nabytych w ofercie pierwotnej. Izba wskazywała, że wartość rzeczywistych kosztów ponoszonych przez inwestora w celu nabycia akcji nawet, jeśli koszty te ostatecznie odnoszą się tylko do zredukowanej o kilkadziesiąt procent liczby akcji, powinna znaleźć odzwierciedlenie w kalkulacji podatkowej. Opodatkowaniu ma podlegać realny dochód podatnika, a nie dochód ustalony według sztucznych, niezrozumiałych, nielogicznych i oderwanych, od specyfiki podejmowanych przez podatnika czynności, zasad. Zasad, które nie są związane z konkretnymi normami prawnymi, lecz wynikają wyłącznie z dowolnej interpretacji organów podatkowych. Tym bardziej, że kredyty na zakup akcji w ofertach pierwotnych są kredytami celowymi, środki pieniężne pochodzące z kredytów są wykorzystywane w całości do opłacenia zapisów, a środki niewykorzystane, w przypadku zwrotu nadpłaty z tytułu redukcji zapisów, przeznaczane są na spłatę tych kredytów. Z tych

też powodów koszty tych kredytów należy uznać za konieczne, w pełni przypisane do zbywanych - nabytych w ofercie pierwotnej - papierów wartościowych.

Izba wniosła o:

- zapewnienie jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe, poprzez wydanie właściwej interpretacji, która naprawi merytoryczne błędy popełniane w postanowieniach w sprawie interpretacji prawa podatkowego, wydawanych przez właściwe organy podatkowe,
- przedstawienie stanowiska w sprawie możliwości (znowelizowania) właściwych przepisów ustawy w takim kierunku, aby ograniczyć dowolność interpretacyjną, jaką przejawiają organy podatkowe przy wydawaniu tzw. wiążących interpretacji podatkowych.

W odpowiedzi przesłanej do Izby w sierpniu Ministerstwo Finansów w sprawie wydania obowiązującej ustawy odesłało do określonych przez Ministra Finansów czterech Izb Skarbowych, które zostały wyznaczone jako uprawnione do wydawania wiążących interpretacji. Natomiast w kwestii nowelizacji ustawy przedstawiono stanowisko zgodnie, z którym zmiana ustawy, polegająca na wprowadzeniu zamkniętego katalogu wydatków stanowiących koszt uzyskania przychodu nie jest możliwa, gdyż mogłaby doprowadzać do sztucznego określenia podstawy opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych. Ponieważ koszty uzyskania przychodów decydują o podstawie opodatkowania a tym samym o wysokości obciążenia podatkowego każda sytuacja faktyczna i prawna wymaga odrębnej oceny i odrębnego traktowania.

Informacje powyższe zostały przekazane do wiadomości wszystkim Członkom Izby.

4.3.3 Zawartość rejestru transakcji przekazywanego do GIIF

W związku z wątpliwościami Domów Maklerskich w kwestii zawartości rejestru transakcji tworzonego na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu po upływie terminu ważności dowodów osobistych, Izba w maju 2007r. zwróciła się z prośbą do GIIF o wyjaśnienie, jakie dane powinny domy maklerskie podawać w raportach kierowanych do GIIF po 31.12.2007 r. czyli w sytuacji kiedy stare dowody osobiste utracą ważność a klient nie przekaze domowi maklerskiemu numeru nowego dowodu tożsamości. Czy do czasu uzupełnienia tych informacji należy podawać stary numer czy też pozostawić to pole niewypełnione?

Wyjaśnienia w tej sprawie Izba otrzymała w czerwcu i przekazała do wiadomości wszystkich członków IDM. GIIF potwierdził, że wypełnienie w rejestrze pól seria i numer dowodu tożsamości jest obowiązkowe a pola te mogą być wypełnione danymi uzyskanymi przy składaniu dyspozycji zlecającej przeprowadzenie transakcji lub przekazanymi przez klienta przy zawieraniu umowy.

4.3.4 Rozliczanie przez dom maklerski transakcji zawartych za pośrednictwem innego domu maklerskiego

W lutym Izba Domów Maklerskich zwróciła się do KNF z wnioskiem o dokonanie analizy obowiązujących przepisów pod kątem zapewnienia firmom inwestycyjnym możliwości świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie działalności powierniczej, w szczególności w zakresie możliwości zastosowania rozwiązań prawnych w celu umożliwienia świadczenia na rzecz klientów, dla których prowadzą rachunki papierów wartościowych, usług rozliczania transakcji zawartych za pośrednictwem innych firm inwestycyjnych. Izba wskazywała, że praktyka zgodnie, z którą działalność ta jest zarezerwowana wyłącznie dla banków powierniczych stanowi istotne ograniczenie swobody wyboru brokera zawierającego transakcję, w przypadku, gdy rachunek prowadzony jest przez firmę inwestycyjną. Konsekwencją istnienia powyższych barier jest ryzyko związane z brakiem możliwości dywersyfikacji firm inwestycyjnych dla klientów Asset Management, posiadających rachunek papierów wartościowych w firmie inwestycyjnej, na wypadek zaistnienia okoliczności uniemożliwiających przekazania zleceń na rynek za jej pośrednictwem.

Jednocześnie Izba wnosiła, aby w przypadku, gdy w wyniku analizy obowiązującego stanu prawnego stwierdzono by, że rozliczanie takich transakcji przez dom maklerski prowadzący rachunek klienta nie jest możliwe, KNF podjęła stosowne prace zmierzające do wprowadzenia odpowiednich regulacji do nowelizowanej ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W odpowiedzi udzielonej w maju KNF poinformowała, że na bazie obowiązującego stanu prawnego rozliczanie transakcji zawartych za pośrednictwem firm inwestycyjnych jest uprawnieniem przysługującym wyłącznie bankom powierniczym, a stosowanie przepisów regulujących funkcjonowanie banków powierniczych do firm inwestycyjnych nie znajduje oparcia w przepisach obowiązującego prawa.

Jednocześnie przyznając, że wskazane byłoby umożliwienie korzystania przez klientów firm inwestycyjnych z uprawnień analogicznych do tych, jakie posiadają klienci banków powierniczych KNF poinformowała, iż zostały podjęte działania umożliwiające stosowanie

przepisów art. 121 ustawy, także w stosunku do klientów firm inwestycyjnych. Ostatecznie odpowiednie zapisy znalazły się w projekcie nowelizacji.

4.3.5 Stanowisko Izby w sprawie wdrożenia dyrektywy CRD

W związku z pytaniami Członków Izby skierowanymi do Izby Domów Maklerskich, a dotyczącymi pisma KNF z dnia 5 lipca 2007 w sprawie stanu prac w domach maklerskich nad przygotowaniem się do realizacji wymogów dyrektywy CRD, Izba skierowała do Komisji pismo z prośbą o wyjaśnienia.

W ocenie Izby podstawą do podjęcia jakichkolwiek prac wdrażających rozwiązania zawarte w dyrektywach unijnych mogą być wyłącznie wydane akty prawa krajowego. To krajowe akty prawne są obowiązującymi zasadami implementacji dyrektyw przez podmioty nadzorowane. Dyrektywy nie są prawem bezwzględnie obowiązującym domy maklerskie, są natomiast normą zobowiązującą administrację rządową krajów Unii do wprowadzenia regulacji zgodnej z zasadami w nich zawartymi.

W dotychczasowej praktyce implementacji przepisów unijnych wielokrotnie zdarzało się, że interpretacja przepisów unijnych prezentowana przez organ nadzoru znacząco różniła się od interpretacji tych samych przepisów przez domy maklerskie. Żaden z podmiotów prowadzących działalność biznesową nie może narażać działalności firmy na ryzyko, że podjęte przez niego działania, w tym kosztowne zmiany systemów informatycznych, dokonane na podstawie własnych interpretacji przepisów dyrektywy okażą się niezgodne z później wydanymi aktami prawnymi. Zatem rozpoczęcie prac nad zmianą systemów informatycznych jest możliwe dopiero po wydaniu przez Ministra Finansów stosownych rozporządzeń, a to z kolei możliwe jest po wejściu w życie stosownej ustawy, która da Ministrowi Finansów odpowiednią delegację do wydania aktu wykonawczego.

4.3.6 Stanowisko Izby w sprawie określenia wysokości pobieranych depozytów zabezpieczających

Członkowie Izby Domów Maklerskich zgłosili problem, jaki powstał w związku ze zmianą interpretacji zasad naliczania depozytów zabezpieczających.

Izba Rozliczeniowa Instrumentów Pochodnych zaczęła stosować zasadę zgodnie, z którą dom maklerski powinien pobierać od klienta wstępny depozyt zabezpieczający nie tylko w momencie otwierania pozycji, lecz także na cały posiadany portfel w przypadku, gdy

wysokość depozytów na rachunku jest poniżej poziomu depozytów wstępnych a klient składa nowe zlecenie otwierające pozycje.

Z analizy przepisów KDPW: Regulaminu i Szczegółowych Zasad Działania nie wynika, że istnienie jednoznacznego zapisu nakładającego na dom maklerski obowiązek pobierania od klienta otwierającego pozycje oprócz wstępnego depozytu na to zlecenie również depozytu na cały posiadany portfel klienta w maksymalnej wysokości, czyli do poziomu wstępnego depozytu zabezpieczającego. Również w „Warunkach obrotu” dla derywatów nie znalazły się takie zalecenia. Zgodnie z „Warunkami obrotu” konieczność dopłacenia przez klienta środków do pełnego wstępnego depozytu zabezpieczającego występuje dopiero w momencie spadku poziomu portfela poniżej wartości właściwego depozytu zabezpieczającego.

Zmiana podejścia IRIP do zasad naliczania depozytów była dla uczestników tym bardziej zaskakująca, iż z wypowiedzi przedstawicieli IRIP na spotkaniach organizowanych przez GPW wynikało, że można się raczej spodziewać zniesienia pojęcia „wstępnego depozytu” i pozostawienia określania wysokości nadwyżki ponad wartość „właściwego depozytu” w gestii uczestników rynku. Taki kierunek zmian był oceniany pozytywnie i oczekiwany przez uczestników.

4.3.7 System rekompensat – określenie wpłat na 2008r.

W związku z otrzymaną informacją o planowanych wysokościach stawek, o których mowa w art 137 ust.1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi służących do ustalania wpłat do systemu rekompensat w 2008 r., Izba wyraziła sprzeciw wobec tak ukształtowanych stawek.

Przytoczona ustawa daje prawo Krajowemu Depozytowi do arbitralnego ustalania wysokości rocznych stawek stosowanych w odniesieniu do średniego stanu środków pieniężnych oraz do średniego stanu instrumentów finansowych. Arbitralność ta jednak została ograniczona określonym ustawowo pułapem stawek oraz stosunkiem pułapu wysokości stawki stosowanej w odniesieniu do środków pieniężnych oraz pułapu stawki stosowanej w odniesieniu do instrumentów finansowych. Ten stosunek wyraża w naszym przekonaniu oszacowaną przez ustawodawcę zależność pomiędzy wartością ryzyka utraty środków pieniężnych oraz ryzyka utraty instrumentów finansowych. Wartość tego stosunku wynosi 40. Praktyka Krajowego Depozytu ustalania stawki stosowanej w odniesieniu do środków pieniężnych w wysokości 0,2% oraz stawki stosowanej do wartości instrumentów finansowych w wysokości 0,001% oznacza, że stosunek, o którym mowa powyżej wynosi

200. Określanie wysokości stawek w takiej relacji stoi na pograniczu prawa i dalej pogłębia dysproporcje we wpłatach banków i firm inwestycyjnych.

System rekompensat jest system gwarancyjnym działającym na zasadzie solidarności. Polskie rozwiązania dot. ustalania wysokości wpłat do systemów rekompensat nie uwzględniające średniej wartości rachunków instrumentów finansowych nie są rozwiązaniami szczególnymi na tle rozwiązań przyjętych w innych krajach członkowskich UE. W niektórych krajach wpłaty szacowane są od wszystkich aktywów a nie tylko beneficjentów systemu (taki system jest bardziej kosztowny dla banków). Rozwiązania takie jednak są uzasadnione- dobre zabezpieczenie inwestorów buduje markę bezpiecznego rynku, z której to marki korzyść odnoszą wszyscy inwestorzy nawet ci nie objęci gwarancjami systemu rekompensat- nie jest więc szczególnym rozwiązaniem, że koszt tego bezpieczeństwa jest również przez wszystkich solidarnie pokrywany. Izba Domów Maklerskich biorąc pod uwagę powyższe argumenty postulowała by określenie przez Krajowy Depozyt stawek odbyło się w taki sposób by stawka od środków pieniężnych była równa czterdziestokrotności stawki od wartości instrumentów finansowych.

Mimo podniesionych argumentów Krajowy Depozyt tylko nieznacznie zweryfikował swoją decyzję.

4.3.8 Dane umieszczane w 4BrokerNet

W związku z zapotrzebowaniem Członków Izby, dotyczącym parametryzacji nowowprowadzanych instrumentów Izba przeprowadziła konsultacje wśród domów maklerskich, których wyniki przekazała Gieldzie. W wyniku tych konsultacji GPW zaproponowała począwszy od czerwca 2007 możliwość umieszczania w systemie 4 BrokerNet danych dotyczących instrumentów pochodnych. Dane są umieszczane w systemie 4BrokerNet począwszy od 15 czerwca 2007r. Informacje dostępne są w zbiorze o lokalizacji: „Podsumowanie sesji/ dane z pochodnymi/. Zbiór udostępniany jest na bieżąco.

4.4 Promocja i działania środowiskowe

4.4.1 Konferencja w Krynicy Zdrój 2007

W dniach 16-18 marca br. odbyła się w Krynicy-Zdrój konferencja Izby Domów Maklerskich pt. „Wdrożenie MiFID – nowe obowiązki dla domów maklerskich”, której

współorganizatorami byli: Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. i MTS-CeTO S.A.

W konferencji udział wzięli przedstawiciele: Domów Maklerskich – Członków IDM, Giełdy, Krajowego Depozytu, MTS-CeTO, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych i firm Asset Mangement.

Poruszone zostały tematy, które w związku z implementacją Dyrektywy MiFID będą powodowały znaczący wzrost obowiązków domów maklerskich.

Tematy przedstawili:

- Pani Maria Dobrowolska – Prezes Zarządu IDM „Informacje o najważniejszych kwestiach regulowanych w MiFID i MiFID2”,
- Pan Marceju Kurzajewski – Z-ca Dyrektora Departamentu Usług Finansowych, Licencjonowania i Nadzoru Funkcjonalnego, Komisja Nadzoru Finansowego „Niedozwolone zachęty w działalności firm inwestycyjnych”,
- Pan Grzegorz Więch – Inspektor Nadzoru DB Securities S.A. „Klasyfikacja klientów i obowiązki informacyjne”,
- Pan Konrad Makowiecki – Vice-president Securities Services KBC Securities S.A. „Zasada best execution”,
- Pani Renata Davidson – Davidson Consulting. „Zasady tworzenia planów utrzymania ciągłości działania”.

Na konferencji został również omówiony terminarz wdrażania nowych przepisów.

4.4.2 Spotkanie wyjazdowe w Dębem

W grudniu odbyło się spotkanie wyjazdowe Prezesów i Dyrektorów Członków Izby poświęcone problematyce implementacji dyrektywy MiFID. W spotkaniu uczestniczył Wicedyrektor Departamentu Usług Finansowych Licencjonowania i Nadzoru Funkcjonalnego KNF – Pan Maciej Kurzajewski, który przedstawił aktualny stan prac zmierzających do wprowadzenia do polskiego systemu prawnego regulacji europejskich oraz zaprezentował aktualną interpretację Departamentu dyrektywy MiFID w zakresie struktury organizacyjnej firmy inwestycyjnej. Natomiast Prezes Zarządu Izby zaprezentowała regulacje MiFID

związane z zarządzaniem konfliktem interesów, ze wskazaniem różnic w stosunku do przepisów obecnie obowiązujących.

Dodatkowym punktem dyskusji była kwestia zasad, jakie winny być spełnione przy poszukiwaniu i zatrudnianiu nowych pracowników przez domy maklerskie.

4.4.3 Wystąpienia Członków Zarządu Izby Domów Maklerskich

W okresie sprawozdawczym Członkowie Zarządu IDM występowali na licznych konferencjach jako uczestnicy paneli dyskusyjnych. Poniżej przedstawiono najważniejsze z nich.

1. Forum Biur Maklerskich organizowane przez Parkiet Gazetę Giełdy w dniu 14 marca 2007r. panel dyskusyjny n/t. „O kierunkach rozwoju biur maklerskich i ich znaczenia dla kondycji rynku kapitałowego”.
2. Konferencja organizowana przez Instytut Rachunkowości i Podatków n/t. "MiFID- wdrożenie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych w Polsce", która odbyła się w dniu 2 kwietnia 2007r.
3. Konferencja organizowana przez Informedia Polska S.A. n/t. „Instrumenty Finansowe 2007- zmiany prawne i ich wpływ na zasady i wyniki inwestowania”, która odbyła się w dniach 17-18 kwietnia 2007r.
4. Konferencja organizowana przez Instytut Rachunkowości i Podatków n/t. Zmiany w regulacjach rynku kapitałowego w Polsce – nowelizacja ustaw, implementacja dyrektyw unijnych”, która odbyła się w dniu 26 kwietnia 2007r.
5. Kongres „Corporate Governance” organizowany przez Informedia Polska S.A., który odbył się w dniach 24-25 maja 2007r.
6. Konferencja organizowana przez Informedia Polska S.A. n/t. „Implementacji MiFID w Polsce”, która odbyła się w dniach 26-27 września 2007r.
7. Konferencja organizowana przez Instytut Rachunkowości i Podatków n/t. MiFID – wdrożenie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych w Polsce dla domów maklerskich, która odbyła się w dniu 24 października 2007r.
8. Warsztaty „Best Execution w praktyce”, organizowane przez Informedia Polska S.A., które odbyły się w dniach 15-16 listopada 2007r.

4.4.4 Patronaty honorowe

W okresie sprawozdawczym Izba Domów Maklerskich, w ramach działań promocyjnych, objęła patronatem honorowym poniżej wymienione przedsięwzięcia:

1. Central & Eastern European Market Forum organizowany przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. w dniach 18-19 stycznia 2007r.
2. Konkurs The Best Annual Report 2006 organizowany przez Instytut Rachunkowości i Podatków
3. Udział w kapitule konkursu „GPW EduPartner Dobre praktyki

4.4.5 Wsparcie finansowe

Izba w 2007 roku wsparła finansowo organizowaną przez Fundację Lesława A. Pagi Akademię Liderów Rynku Kapitałowego w wysokości 5 tys zł.